



ISMJ 2014;17(4): 723-732

دوماهنامه طب جنوب

پژوهشکده زیست-پزشکی خلیج فارس

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

سال هفدهم، شماره ۴، صفحه ۷۳۲-۷۲۳ (مهر و آبان ۱۳۹۳)

اثر زهر خام ماهی فریاله خال سیاه خلیج فارس (Pseudosynanceia melanostigma) بر روی عوامل هماتولوژیک و سطح سرمی آنزیم‌های موش صحرایی

امیر وزیری زاده^۱، حسین نادری منش^{۲*}، افشار بارگاهی^۳، ایرج نبی پور^۳، غلامحسین محبی^۳

^۱ گروه بیوشیمی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس تهران

^۲ گروه بیوفیزیک، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس تهران

^۳ مرکز تحقیقات زیست فناوری دریایی خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

(دریافت مقاله: ۹۲/۴/۱۵- پذیرش مقاله: ۹۲/۸/۲۷)

چکیده

زمینه: یکی از ماهیان زهرآگین خلیج فارس نوعی سنگ ماهی به نام فریاله خال سیاه (Pseudosynanceia melanostigma) است که شناخت بسیار کمی از آن وجود دارد. این ماهی در بسترهای گلی مناطق کم عمق زیست می‌نماید و بر روی بدن سنگ مانند خود دارای خارهایی مجهز به غده‌های زهرآگین است. مسمومیت بیشتر در اثر تماس ناخواسته افراد با آن رخ داده و زهر پروتئینی این ماهی با خار به داخل پوست تزریق می‌گردد. در اثر ورود زهر به بدن علائم و نشانه‌های گوناگونی بروز می‌نمایند که شدت آن‌ها به میزان زهر وارد شده به بدن بستگی دارد. هدف از این بررسی شناخت پاره‌ای از اثرات فارماکولوژیک زهر خام این ماهی جهت پژوهش‌های آتی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: تعداد ۱۸ سر موش صحرایی در سه گروه کنترل و نیز دوم و سوم با تزریق وریدی زهر خام فریاله ماهی به ترتیب به میزان یک دوم و یک سوم متوسط دوز کشنده قرار داده شدند و سطح سرمی آنزیم‌های کراتین فسفوکیناز، لاکتات دهیدروژناز، گلوتامات-اگزالواسات ترانس آمیناز، گاماگلوتامیل ترانس پپتیداز، فسفاتاز قلیایی و آمیلاز، الکترولیت‌های سرم شامل سدیم، پتاسیم و کلسیم و نیز شمارش کامل سلول‌های خونی اندازه‌گیری شدند.

یافته‌ها: سطح سرمی آنزیم‌های مورد بررسی و نیز سطح پتاسیم، کلسیم و شمارش گلبول‌های سفید خون در گروهی از موش‌های صحرایی که مورد تزریق زهر خام فریاله ماهی قرار گرفته بودند در مقایسه با گروه کنترل افزایش چشمگیری یافته ولی ($P < 0.001$) سطح هموگلوبین و شمارش گلبول‌های قرمز خون و نیز سطح سدیم سرمی کاهش معنی‌داری را نشان دادند ($P < 0.001$).

نتیجه‌گیری: افزایش سطح سرمی آنزیم‌های کبدی- ماهیچه‌ای و نیز کاهش سطح هموگلوبین خون می‌تواند نشانگر وجود احتمالی رابدومیولیز و همولیز و هپاتوتوکسیسیته سم فریاله ماهی باشند که بررسی‌های پاتولوژیک و بافتی برای بررسی آسیب‌های حاصله در این سیستم‌ها پیشنهاد می‌شود.

واژگان کلیدی: فریاله خال سیاه، زهر، خلیج فارس، رابدومیولیز، هپاتوتوکسیسیته

* تهران، گروه بیوفیزیک، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه تربیت مدرس تهران

مقدمه

دریا اکوسیستمی وسیع و کم شناخته است که به عنوان منبعی استثنایی از مواد زیست فعال (bioactive) طبیعی به شمار می آید؛ به گونه ای که در خشکی بندرت یافت می شوند. جانوران دریایی هر روز برای غذا و بقا مبارزه می کنند و این مبارزه با مواد شیمیایی ای انجام می شود که منبعی غنی از انواع ترکیبات دارویی است. از سویی، برخی از این مواد می توانند خطراتی جدی برای انسان به شمار روند. بیماری ها و ناهنجاری های مرتبط با زهر (Venom) در همه نقاط جهان از جمله ایران رخ می دهند که مسمومیت هایی با منشأ جانوران زهری دریایی (Envenomation) جزو این گونه مشکلات بوده و در مواردی می توانند خطرات جانی نیز در برداشته باشند. انسان بیشتر با تماس موضعی با این جانوران (نظیر ژله ماهیان، مارهای دریایی و ماهیان زهرآگین) و یا مصرف خوراکی برخی از این موجودات دریایی (ماهیان سمی و برخی از صدف ها) دچار مسمومیت می گردد. اما به دلیل ناشناخته بودن طبیعت سم، تظاهرات بالینی متنوع و نبود دانش کافی در مورد درمان مناسب آن مشکلات فراوانی بروز نموده که نهایتاً می توانند خطرات جدی برای انسان تلقی گردند (۳).

جانوران زهری و سمی تقریباً در همه محیط های دریایی و قاره ها یافت می شوند. یکی از گروه های مهم جانوری، ماهیان سمی می باشند که با جمعیتی معادل ۲۲۰۰۰ گونه، تقریباً نیمی از مهره داران را به خود اختصاص داده اند (۱). از این رقم، تقریباً ۱۲۰۰ گونه ماهی دریایی شامل سپر ماهیان گزنده، عقرب ماهیان، سنگ ماهیان، گورخر ماهیان، وزغ ماهیان، منجم ماهیان و غیره از ماهیان زهری محسوب

می شوند (۲). بیشتر این ماهیان، غیر مهاجر و کم تحرک هستند و تمایل به زیست در آب های کم عمق دارند (۳). به نظر می رسد که این تمایل آن ها به سمت غیر فعال بودن، با تکامل اندام زهری ارتباط داشته باشد (۴).

فریاله خال سیاه یا سنگ ماهی (*Pseudosynanceia melanostigma*) از ماهیان بومی خلیج فارس است که به عنوان یکی از ماهیان زهری محسوب به شمار می رود. این ماهی در حدود ۱۵-۱۸ سانتی متر طول داشته و دارای ۱۲-۱۳ خار پشتی، ۲ خار سینه ای و ۳-۴ خار مخرجی مجهز به غده زهری است (شکل ۱). فریاله بیشتر در بسترهای گلی، مناطق آرام و کم عمق ساحلی زیست می نماید. با توجه به شباهت فراوان این ماهی به سنگ و قدرت استتار عالی آن، غالب مسمومیت ها در اثر تماس ناخواسته پا یا دست با خارهای این ماهی اتفاق می افتد (۵).



شکل (۱) فریاله یا سنگ ماهی خال سیاه خلیج فارس

نشانه های زنش (Sting) با این ماهی عبارتند از: درد بسیار شدید و آنی که بیشتر از محل زخم شروع می شود و به صورت تصاعدی در تمام عضو فرد مجروح گسترش می یابد. گاهی اوقات فلج عضو مجروح نیز اتفاق می افتد. در محل وقوع زخم، بی حسی رخ می دهد اما پوست اطراف آن به هنگام لمس دردناک می باشد. در اطراف زخم حالت

ایسکمی دیده می شود که اطراف آن قرمز می باشد و سپس منجر به تشکیل تاول، نکروز، قرحه (Ulcer) و قانقاریا (Gangrene) می شود. پیرو آن، تورم شدید در موضع نیش به وجود می آید. نشانه های عمومی این مسمومیت عبارتند از: ضعف عمومی بدن، تعرق شدید، تهوع، استفراغ، اسهال، سر درد، هذیان، آریتمی، کاهش دمای بدن، احساس فشار در قفسه ی سینه، تنگی نفس و تشنج. مرگ که در شش ساعت اولیه مسمومیت ممکن است رخ دهد (۵).

بررسی کنونی، نخستین پژوهش در مورد فریاله خال سیاه سواحل آب های شمالی خلیج فارس می باشد و هدف از آن بررسی تأثیر زهر فریاله بر برخی از عوامل هماتولوژیک و بیوشیمیایی در مدل موش صحرایی بوده است تا بتوان بررسی های بعدی بر روی این زهر را با دیدی بهتر و در صورت امکان با استفاده از نمونه های خون انسانی در افراد مسموم شده توسط این ماهی انجام داد.

مواد و روش ها

تهیه ماهی فریاله

تعداد ۲۰۰ عدد ماهی فریاله در مدت مرداد تا بهمن ماه ۱۳۹۱ از بسترهای گلی مناطق ساحلی استان بوشهر (شکل ۲) به کمک تورترال (Trawl) جمع آوری و به آزمایشگاه مرکز تحقیقات زیست فناوری دریایی خلیج فارس وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر بر روی یخ در ظرف مخصوص حمل نمونه منتقل گردید.

استخراج و آماده سازی زهر خام

ماهیان صید شده به محض ورود به آزمایشگاه پوست اطراف خارهای پشتی، سینه ای و مخرجی جدا و خارهای متصل به غده زهری به کمک قیچی

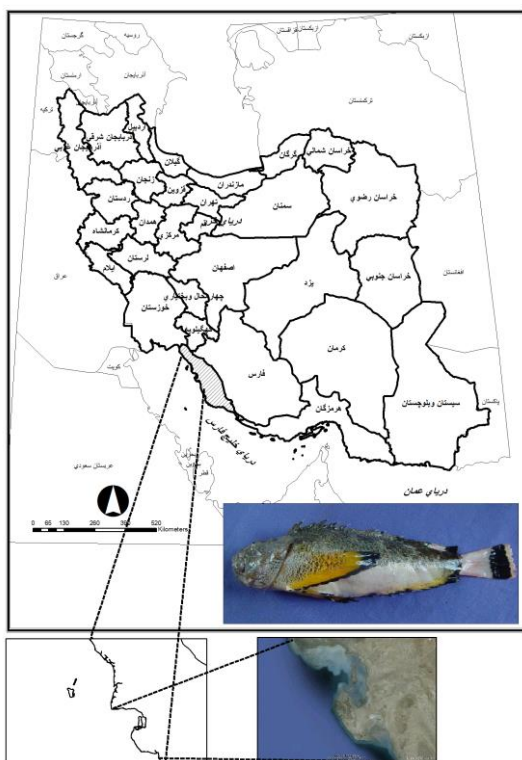
استخوان بر از قاعده بریده شد و به مدت ۲۴ ساعت در محلول کلرید سدیم ۰/۱۵ مولار در دمای ۴ درجه سانتی گراد آنکوبه گردید. پس از مدت زمان ۲۴ ساعت، محلول به دست آمده به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد در دور ۱۲۰۰۰xg سانتریفیوژ یخچال دار مدل اپندورف R5417 (Eppendorf 5417R) گردیده و سپس محلول رویی جمع آوری و به عنوان عصاره زهر خام نامیده شد، سپس محلول به دست آمده لیوفیلیزه شده و برای استفاده های بعدی در دمای ۲۰- درجه ی سانتی گراد نگهداری شد (۶). میزان پروتئین موجود در زهر به روش برادفورد (Bradford) به کمک دستگاه اسپکتروفتومتر مدل پرکین المر (PerkinElmer) آمریکا اندازه گیری شد (۷).

الکتروفورز عصاره اولیه سم

برای مشاهده تعداد باندهای پروتئینی در عصاره خام ماهی فریاله توسط الکتروفورز (SDS-PAGE) به روش لاملی (Laemmli) (۸) با ژل ۱۲ درصد و از روش رنگ آمیزی کوماسی بلو (Coomassie brilliant blue) استفاده شد.

اثرات همولیتیک

برای بررسی اثر همولیتیک زهر خام فریاله از روش گارنیه (Garnier) و همکاران استفاده شد (۹). برای سنجش این فعالیت از اریتروسیت های شسته شده حاصل از خون موش صحرایی استفاده گردید. در این آزمایش از غلظت های ۰/۲، ۳/۵ و ۵ میلی گرم بر میلی لیتر استفاده گردید. در این سنجش از کلرید سدیم به عنوان کنترل منفی و از آب مقطر به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. میزان جذب هموگلوبین آزاد شده با استفاده از اسپکتروفتومتر پرکین المر



شکل ۲) نقشه نواحی نمونه برداری سنگ ماهی (فریاله خال سیاه) خلیج فارس

مطالعات آنزیمی

در این بخش از بررسی ۱۸ سر موش صحرایی نر با وزن 200 ± 20 گرم انتخاب و به سه گروه شش تایی تقسیم گردید. گروه اول به عنوان کنترل، گروه دوم و سوم نیز به جهت تزریق زهر به ترتیب به میزان یک دوم و یک سوم متوسط دوز کشنده ($1/2LD_{50}$ و $1/3LD_{50}$) انتخاب گردید. به گروه کنترل فقط آب مقطر استریل به صورت داخل وریدی تجویز گردید. آنگاه به مدت ۲۴ ساعت در شرایط استاندارد محل نگهداری حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه علوم پزشکی بوشهر نگهداری شدند. در این مرحله موش ها به مدت ۱۲ ساعت پرهیز غذایی داده شدند و فقط آب آشامیدنی در اختیار آنها قرار داده شد. پس از اتمام ۲۴ ساعت ابتدا با اتر بیهوش و سپس کشته شده و خون آنها

(PerkinElmer) در طول موج ۴۵۰ نانومتر اندازه گیری و نهایتاً درصد همولیز محاسبه گردید.

تعیین متوسط دوز کشندگی

جهت تعیین متوسط دوز کشندگی (LD_{50}) زهر خام از چهار گروه موش صحرایی نر با وزن 200 ± 20 گرم استفاده شد. موش ها در هر گروه بر اساس رنگ های مختلف نشانه گذاری شدند. با تزریق درون وریدی غلظت های فزاینده از زهر در حجم کل ۵ میلی لیتر از نرمال سالین استریل به ناحیه دم استفاده شد. در آزمایش های اولیه ابتدا یک محلول استوک اولیه به غلظت ۵ میلی گرم زهر در ۵ میلی لیتر نرمال سالین استریل تهیه شد. سپس غلظت ۱۰۰۰ میکروگرم در میلی لیتر از آن تهیه گردید و چهار تزریق ۰/۵ میلی لیتری حاوی ۱۰۰۰، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ میکروگرم در میلی لیتر انجام شد. دوز زهر برای هر گروه به میزان ۱۰۰۰ میکروگرم افزایش یافت تا مرگ ومیر در موش ها در طی ۲۴ ساعت به مقدار ۵۰ درصد جمعیت رسید. در پایان برای محاسبه ی متوسط دوز کشندگی از روش آماری اسپیرمان-کاربر (Spearman-Kärber) استفاده شد (۱۰).

چون موش های تزریق شده با ۲۰۰۰ میکروگرم در ۰/۵ میلی لیتر بلافاصله تلف شد پس حدود LD_{50} مشخص گردید که بین ۱۵۰۰ تا ۲۵۰۰ میکروگرم می باشد. بنابراین از ۱۵۰ شروع کرده و جهت تعیین رقت های بعدی عدد فوق را در ضریب ثابت ۱/۲۵ ضرب می کنیم که به ترتیب عبارتند از ۱۵۰۰، ۱۹۰۰، ۲۳۰۰ و ۲۹۰۰ میکروگرم. سپس جهت محاسبه متوسط دوز کشندگی از فرمول زیر استفاده گردیده است.

$$\frac{50\% - \text{lower of } 50\%}{\text{upper } 50\% - \text{lower of } 50\%} \times \log 1.25(\text{constant})$$

تعیین سطح معنی داری داده‌های به دست آمده استفاده شد.

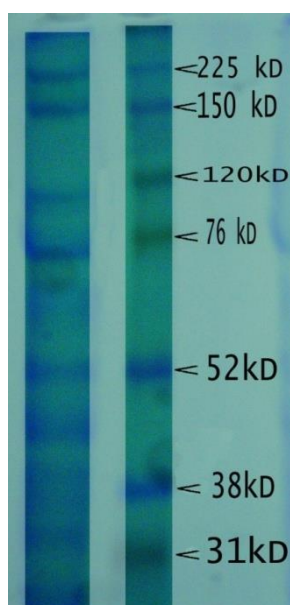
یافته‌ها

میزان پروتئین

بر اساس روش برادفورد میزان پروتئین موجود در زهر خام فریاله در حدود ۱۸/۶۶ میلی گرم در میلی لیتر تعیین شد.

الکتروفورز تک بعدی

الگوی الکتروفورزی (SDS-PAGE) عصاره اولیه یا زهر خام ماهی فریاله بر روی ژل پلی آکریل آمید با غلظت ۱۲ درصد متشکل از هفت باند پروتئینی بوده که از وزن مولکولی ۳۱ تا ۲۲۵ کیلو دالتون را در بر می گیرند (شکل ۳).



شکل ۳) الکتروفورگرام زهر خام ماهی فریاله بر روی ژل پلی آکریل آمید ۱۲ درصد اعداد موجود در سمت راست مربوط به مارکر وزن مولکولی پروتئین می باشد. رنگ آمیزی ژل با استفاده از کوماسی بلو انجام شد.

پس از باز نمودن قفسه سینه و قطع آئورت در لوله‌های مخصوص سانتریفیوژ جمع آوری و به مدت یک ساعت در دمای اتاق نگهداری شد. سپس خون مورد نظر به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۶۰۰×g سانتریفیوژ شده تا سرم خون به دست آید. پس از تهیه سرم بلافاصله به سنجش آنزیم‌های کراتین فسفوکیناز (CPK)، لاکتات دهیدروژناز (LDH)، گلوتامات اگزالواستات ترانس آمیناز سرم (SGOT)، گاما گلوتامیل ترانس پپتیداز (GGT)، فسفاناز قلیایی (ALP) و آمیلاز (AMY) توسط دستگاه اتوآنالایزر (مدل RA-۵۰) اقدام گردید.

بررسی الکترولیت‌های سرم

پس از تهیه سرم با روش بالا، غلظت الکترولیت‌هایی مانند سدیم، پتاسیم و کلسیم توسط دستگاه اتوآنالایزر مدل بک من (Beckman) مورد سنجش قرار گرفتند (جدول ۳).

اثرات هماتولوژیک

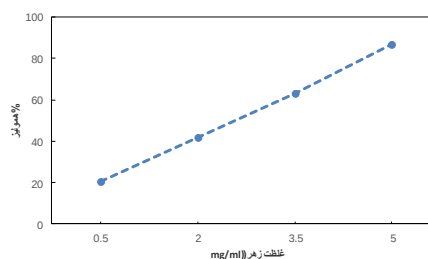
بخشی از خون گرفته شده از موش‌های مورد آزمایش در لوله‌های محتوی ماده ضد انعقاد (EDTA) جمع آوری و برای بررسی عوامل هماتولوژیک توسط دستگاه اتوآنالایزر هماتولوژی مدل سیسمکس (Sysmex XE-5000) به آزمایشگاه ارسال گردید (جدول ۴).

روش‌های آماری

برای آنالیز آماری داده‌های به دست آمده از نرم افزار آماری SPSS (SPSS Inc، Chicago، IL، USA) ویرایش ۲۰ استفاده گردید. از روش آنالیز واریانس یک طرفه و سپس آزمون‌های دانت (Dennett's test) و توکی (Tukey's test) برای

اثر همولیتیک بر روی اریتروسیت‌های شسته شده‌ی موش صحرایی

زهر خام، اثر معناداری بر روی اریتروسیت‌های شسته شده‌ی موش صحرایی، از خود نشان داد و با افزایش غلظت زهر میزان همولیز نیز افزایش پیدا کرد. حداکثر درصد همولیز در این بررسی ۹۱ درصد بود که مربوط به غلظت ۵ میلی‌گرم در میلی‌لیتر بود (نمودار ۱). اثر همولیتیک زهر به اریتروسیت‌های شسته شده‌ی موش صحرایی، وابسته به دوز بود.



نمودار ۱) اثر همولیتیک زهر ماهی فریاله خال سیاه بر اریتروسیت‌های موش صحرایی. اعداد درج شده در نمودار به صورت میانگین و مقدار P در سطح ۱ درصد (آزمون توکی) معادل صفر می‌باشد.

متوسط دوز کشندگی

متوسط دوز کشندگی محاسبه شده با استفاده از روش اسپیرمان- کاربر معادل 3981 ± 995 میکروگرم (۳/۹۸۱ میلی‌گرم) به ازای کیلوگرم وزن بدن می‌باشد.

آنزیم‌های سرمی

مقادیر آنزیم‌های مورد بررسی در گروه‌های آزمایشی موش‌های صحرایی در جدول ۱ درج شده‌اند. همان‌گونه که آشکار است تزریق زهر به میزان یک دوم و یک سوم متوسط دوز کشنده با افزایش سطح سرمی CPK، LDH، SPGT، SGOT، فسفاتاز قلیایی و آمیلاز سرمی توأم بوده است.

جدول ۱) تغییرات غلظت آنزیم‌های سرمی موش صحرایی پس از تزریق زهر خام ماهی فریاله خال سیاه

آنزیم	کنترل	$\frac{1}{2} LD_{50}$	$\frac{1}{3} LD_{50}$
کراتین فسفوکیناز	$30/27 \pm 2/5$	$86/23 \pm 1/1^{***}$	$75/44 \pm 1/125^{***}$
لاکتات دهیدروژناز	$176/25 \pm 5/5$	$1725/4 \pm 3/5^{***}$	$1125 \pm 2/5^{***}$
گاما گلوتامیل ترانس پپتیداز	$30/17 \pm 2/7$	$324/5 \pm 2/34^{***}$	$225/7 \pm 1/12^{***}$
گلوتامات اگرالوآستات ترانس آمیناز	$44/35 \pm 4$	$725/7 \pm 3/41^{***}$	$586/5 \pm 2/45^{***}$
فسفاتاز قلیایی	$61/22 \pm 3/4$	$136/5 \pm 4/25^{***}$	$112/65 \pm 1/25^{***}$
آمیلاز	$105/41 \pm 4/5$	$1845 \pm 2/51^{***}$	$1434/32 \pm 1/32^{***}$

*** در سطح ۰/۰۰۱ می‌باشد (آزمون دانث) اعداد به صورت (انحراف معیار میانگین) درج شده‌اند.

الکترولیت‌های سرم خون موش صحرایی

مقادیر الکترولیت‌های سدیم، پتاسیم و کلسیم در گروه‌های آزمایشی موش صحرایی در جدول ۲ درج شده‌اند. تزریق زهر به میزان یک دوم و یک سوم متوسط دوز کشنده با افزایش پتاسیم، و کلسیم سرمی و کاهش سدیم سرم همراه بوده است.

جدول ۲) تغییرات غلظت الکترولیت‌های سرم پس از تزریق زهر خام ماهی فریاله خال سیاه

کنترل	$\frac{1}{2} LD_{50}$	$\frac{1}{3} LD_{50}$
$152/5 \pm 0/268$	$7/1 \pm 0/04$	$13/1 \pm 0/07$
$132/5 \pm 0/41$	$15/25 \pm 0/06$	$16/4 \pm 0/03$
$148/2 \pm 0/6$	$10/8 \pm 0/04$	$14/7 \pm 0/02$

*** مقدار (۰/۰۰۱ < P). (آزمون دانث) اعداد به صورت (انحراف معیار میانگین) می‌باشند.

عوامل هماتولوژیک خون موش صحرایی

گلبول‌های سفید (WBC)، گلبول‌های قرمز (RBC)، هموگلوبین (Hb)، میانگین حجم گویچه‌ای (MCV)، میانگین هموگلوبین گویچه‌ای (MCH)، میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ای (MCHC) و هماتوکریت (HCT) در گروه‌های آزمایشی موش‌های صحرایی در جدول ۳ نشان داده شده‌اند. تزریق زهر به میزان یک دوم و یک سوم متوسط دوز کشنده با

کاهش همتوکریت، هموگلوبین، میانگین حجم گویچه‌ای و توده‌ی گلبول‌های قرمز همراه بوده، در حالی که تزریق این مقادیر زهر با افزایش گلبول‌های سفید توأم بوده است.

جدول ۳) تغییرات پارامترهای همتولوژیک خون پس از تزریق زهر خام ماهی فریاله خال سیاه

پارامتر گروه	RBC (Million/mm ³)	WBC (Million/mm ³)	Hb (g/dl)	MCV (fl)	MCH (pg)	MCHC (g/dl)	%HCT
کنترل	۳/۵۱±۰/۰۶	۴/۱۲±۰/۰۴	۱۵/۲±۰/۰۷	۵۵/۲±۱/۵	۱۹/۵±۰/۸	۳۵/۲±۲/۷	۴۳/۵±۴/۱۲
۱/۲ LD ₅₀	۲/۵۲±۰/۰۸**	۶/۱۶±۰/۰۵**	۶/۸±۰/۰۴**	۳۷/۴۵±۰/۸***	۱۶/۳±۰/۴۳*	۳۳/۵±۰/۵۶	۲۵/۵±۰/۶۱***
۱/۳ LD ₅₀	۲/۸۱±۰/۰۴**	۵/۴۱±۰/۰۹**	۸/۲±۰/۰۸**	۳۹/۲۲±۰/۴۱***	۱۶/۹±۰/۲**	۳۲/۱۲±۰/۳	۲۷/۴±۰/۲۵***

** مقدار P در سطح معنی‌داری ۰/۰۱ *** مقدار P در سطح معنی‌داری ۰/۰۰۱ (آزمون دانست)

بحث

بر اساس الکتروفورز به‌دست آمده مشخص می‌گردد که زهر این نوع ماهی دارای ماهیت پروتئینی است و از اجزای گوناگونی تشکیل یافته است و میزان پروتئین به‌دست آمده از مقدار بالایی برخوردار می‌باشد (شکل ۳). که بیانگر قدرت زهری و ویژگی‌های فارماکولوژیک متنوع می‌باشد. یافته‌های به‌دست آمده با نتایج پژوهشگرانی چون وینر، ساندرز (Wiener & Saunders) و همکاران هم‌خوانی دارند (۱۱ و ۱۲).

خون در واقع بازتابی کلی از وضعیت سلامت جانوران می‌باشد و نماهای مهمی را برای بررسی اثرات سم شناختی فراهم می‌آورد. بررسی عوامل همتولوژیک و آنزیم‌های موجود در سرم و پلاسما نمودی از اثرات پاتولوژیک انواع زهرها و توکسین‌ها در بدن می‌باشد. افت تعداد گلبول‌های قرمز و نیز کاهش هموگلوبین و همتوکریت موش‌های مسموم شده با زهر فریاله نسبت به موش‌های کنترل، نشان دهنده بروز کم‌خونی در موش‌های مورد آزمون بوده با یافته‌های بررسی‌های *in vitro* که اثر زهر نیز بر روی اریتروسیت‌های موش صحرائی مورد آزمایش هم راستا می‌باشد (شکل ۴). این یافته‌ها با نتایج حاصل از آزمایش لینگ (Ling) با

زهر سنگ ماهی و همچنین آبیرامی (Abirami) و همکاران با زهر گربه ماهی مطابقت دارند (۱۳ و ۱۴). سنجش کمی برخی از آنزیم‌های سرم و پلاسما و دیگر ترکیبات شیمیایی از اهمیت ویژه‌ای در تشخیص عمومی نکرور سلولی و تخریب عضلانی برخوردار می‌باشد؛ به‌عنوان مثال آنزیم کراتین فسفوکیناز در عضلات اسکلتی و قلبی موجود است و مقدار بالای آن در انفارکتوس میوکاردی، دیسترونی عضلانی، و سکتة مغزی دیده می‌شود. مشابه این حالت در مورد آنزیم‌های گلوتامات-اگزالواسات ترانس آمیناز، گاماگلوتامیل ترانس پپتیداز، لاکتات دهیدروژناز، فسفاتاز قلیایی و آمیلاز (آنزیم‌های کبدی، مغزی و عضلانی) دیده می‌شود به گونه‌ای که بالا بودن مقادیر آن‌ها در انفارکتوس قلبی، سیروز کبدی، هپاتیت حاد و مزمن، گلومرونفریت، پانکراتیت حاد و نکرور عمومی بافت اتفاق می‌افتد (۱۵).

نتایج حاصل از این بررسی (جدول ۲) در مدل موش صحرائی، نشانگر مقادیر بالای کراتین فسفوکیناز، لاکتات دهیدروژناز، گلوتامات-اگزالواسات ترانس آمیناز، گاماگلوتامیل ترانس پپتیداز و فسفاتاز قلیایی می‌باشد. این امر بیانگر نکرور یا تخریب سلولی و رابدومیولیز یا تخریب بافت عضلات می‌باشد.

همچنین بالا بودن آنزیم‌های کبد و فسفاتاز قلیایی نیز بیانگر هپاتوتوکسیسیته است و بالا بودن آمیلاز سرم نیز ممکن است به پانکراتیت دلالت نماید. یافته‌های بالینی، بافت شناختی و فارماکولوژیک خو (Khoo) و همکاران، ساندرز و همکاران، دوهیگ (Duhig) و جونز (Jones)، آوستین (Austin) و همکاران، وینر و لویز-فریرا (Lopes-Ferriera) و همکاران همه مؤید یافته‌های ما در این پژوهش می‌باشند که همگی بر روی زهر ماهیان دریایی به ویژه سنگ ماهی کار کرده‌اند (۱۹-۱۶).

میزان سدیم، پتاسیم و کلسیم خون موش‌های مورد آزمایش به‌طور معنی‌داری نسبت به گروه کنترل تغییر داشته و میزان سدیم کاهش و مقادیر پتاسیم و کلسیم افزایش داشته‌اند. بنا به نظر میر (Meier) و استاکر (Stocker) چنین اختلالی در الکترولیت‌های سرم خون می‌تواند به دلیل بروز نفروپاتی حاد باشد (۲۰). این اختلال بر اساس نظر محمد و همکاران بر اثر فرآیند تحریک بخش قشری غدد فوق کلیه بوده که خود می‌تواند منجر به ترشح آلدوسترون و بروز چنین اختلالی گردد (۲۱). علاوه بر این، تخریب عضلات اسکلتی و میوکاردی نیز می‌تواند یکی از دلایل این رخداد باشد (۲۲).

میزان پتاسیم سرم خون در بررسی کنونی از افزایش معنی‌داری برخوردار بوده است (جدول ۳). پتاسیم یکی از الکترولیت‌های مهم خون برای عملکرد مطلوب تمام سلول‌های بدن محسوب می‌شود. این الکترولیت همچنین در انتقال جریان الکتریسیته در بدن نقش مهمی ایفا می‌کند. چنانچه میزان این الکترولیت در خون بالا باشد می‌تواند بیانگر نارسایی کلیه باشد. یکی دیگر از دلایل افزایش پتاسیم، تخریب سلول‌های

آزاد کننده پتاسیم در خون می‌باشد زیرا قسمت اعظم پتاسیم در سلول‌ها متمرکز می‌باشد (۲۳). یکی از فرضیات بیان شده برای اثر لیز کنندگی زهر فریاله ایجاد منفذ (Pore) بر روی غشای سلول بوده (۲۴) که همین امر باعث تخریب سلول و خروج بسیار سریع پتاسیم می‌باشد به گونه‌ای که کلیه‌ها قادر به باز جذب آن نمی‌باشند (۱۴).

افزایش کلسیم در بررسی پیش رو پس از تجویز زهر در موش‌های صحرایی را با دانسته‌های کنونی نمی‌توان توجیه نمود. بررسی‌های مارگزیدگی نشان داده‌اند که سطح سرمی کلسیم در افراد مار گزیده با سطوح نرمال قابل مقایسه است و اندازه‌گیری کلسیم نمی‌تواند بیانگر شدت مارگزیدگی باشد (۲۵). هر چند در بررسی کنونی هیپوناترمی پاتولوژیکی پس از تجویز زهر فریاله ماهی مشاهده نشد ولی کاهش سطح سرمی سدیم در مقایسه با گروه کنترل می‌تواند وجود فعالیت پپتید ناتیوریتیک (Natriuretic) در زهر باشد که در پاره‌ای از زهرهای مارها مشاهده شده است و می‌تواند موجب دفع سدیم و افزایش ادرار شود (۲۶).

به‌طور کلی نتایج به‌دست آمده از این پژوهش بیانگر وجود خواص فارماکولوژیک گوناگون در زهر این نوع ماهی می‌باشد و با توجه به اینکه پژوهش پیش‌رو نخستین بررسی بر روی زهر این گونه از سنگ ماهی محسوب می‌گردد، بنابراین می‌تواند رهنمودی جهت انجام سایر پژوهش‌ها باشد. چنانچه چنین پژوهشی به همراه بررسی‌های بافت‌شناسی صورت پذیرد یافته‌های به‌دست آمده از آن می‌تواند راهگشای بسیاری از پژوهش‌های هیستوپاتولوژیک بعدی نیز باشد و به شناخت بهتر مکانیسم عملکرد زهر و استفاده‌های دارویی و نیز شیوه‌های درمانی و چگونگی تجویز بالینی ضد زهر آن کمک فراوانی کند.

References:

1. Nelson JS. Fishes of the World, 12th ed. New York: Wiley; 2010: p. 308-327.
2. Smith w, Wheeler WC. Venom evolution widespread in fishes: A Phylogenetic road map for the bioprospecting of piscine venoms. *Journal of Heredity* 2006; 97:206-217.
3. Maretic Z. Marine toxins and venoms. In: Tu A.T. editor, *Handbook of Natural Toxins*, 10th ed. New York: Marcel Dekker; 1988: p. 379-444.
4. Cameron AM and Endean R. Epidermal secretions and the evolution of venom glands in fishes. *Toxicon* 1973; 11:401-410.
5. Smith JLB. A case of poisoning by the stonefish, *Synanceja verrucosa*. *Copeia* 1951; 3:207-210.
6. Siddiq A. Characterization of venom proteins from two species of scorpionfish group; *Hypodytes rubripinnis* & *Synanceja verrucosa*. International Center of Chemical and Biological Sciences: Karachi University; 2002.
7. Bradford MM. A rapid and sensitive method for the quantization of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein – dye binding. *Anal Biochem* 1976; 72:248-254.
8. Laemmli UK. Cleavage of structural proteins during the assembly of the head of bacteriophage T4. *Nature* 1970; 227:680-685.
9. Garnier P, Goudey-Perriere F, Breton P, et al. Enzymatic properties of the stonefish (*Synanceja verrucosa* Bloch and Schneider, 1801) venom and purification of a lethal, hypotensive and cytolytic factor. *Toxicon* 1995; 33:143-155.
10. Spearman – Karber R. Alternative methods of analysis for quantal responses. In: Finney, D. editor, *Statistical Method in Biological Assay*. 6th ed. London: Charles Griffin; 1978: p. 524-549.
11. Wiener S. Observations of venom of the stonefish (*Synanceja trachinys*). *Med J Aust* 1959; 1:620-627.
12. Saunders PR, Rothman S, Medrano VA, et al. Cardiovascular actions of venom of the stonefish *Synanceja horrida*. *Am physiol* 1962; 203:429-432.
13. Ling SKK, Cheng SC, Yen CH. Stone fish envenomation with acute carpal tunnel syndrome. *Hong Kong Medical Journal* 2009; 15(6):471-473.
14. Choudhary A, Pandey P. Effect of catfish venom on haematological parameters in albino rat. *Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences* 2013; 3(1):9-15.
15. Rodwell VM. Enzymes: General properties. In: Murray, R.K., Granner, D.K., Mayes, P.A. and Rodwell V.M. editors, *Harper's Biochemistry*. 29th ed. New York: McGraw Hill; 2012: p. 58-67.
16. Khoo HE, Yuen R, Poh CH, et al. Biological activity of *Synanceja horrida* (Stonefish), venom. *Natural Toxins* 1992; 1:54-60.
17. Duhig JV, Jones G. Haematotoxin of the venom of *Synanceja horrida*. *Aust. J.exp.Biol* 1928; 5:173-179.
18. Austin L, Gillis RG, Youatt G. Stonefish venom: some biochemical and chemical observations. *Aust. J.exp.Biol* 1965; 43:79-90
19. Lopes-Ferreira M, Barbaro KC, Cardoso DF, et al. *Thalassophryne nattereri* fish venom: Biological and biochemical characterization and serum neutralization of its toxic activities. *Toxicon* 1998; 36:405-410.
20. Meier J, Stocker K. Effect of snake venoms on homeostasis. *Toxicolog* 1991; 21(3): 171-1820.
21. Mohamed AH, Foad S, Abbas F, et al. Metabolic studies of the Egyptian and allied African snake venoms. *Toxicon* 1980; 18:381 – 383.
22. Al-Jammaz IA. Effects of single doses of *Bitis arietans* crude venom on serum. *Scientific Journal of King Faisal University* 2001; 2(1): 103-112.
23. Shiomi K, Hosaka M, Fujita S, et al. Venoms from six species of marine fish: lethal and hemolytic activities and their neutralization by commercial stonefish antivenom. *Journal of Marine Biology* 1989, 103(8): 285-289.
24. Church JE, Hodgson WC. The Pharmacological activity of fish venoms. *Toxicon* 2002, 40:1083-1093.
25. Pradeep KM, Basheer MP. Snake bite: Biochemical changes in blood after envenomation by viper and cobra. *Journal of Medical & Allied Sciences* 2011, 1(1):36-41.
26. Trinh KX, Khac QL, Trinh LX. et al. Hyponatremia, rhabdomyolysis, alterations in blood pressure and persistent mydriasis in patients envenomed by Malayan kraits (*Bungarus candidus*) in southern Viet Nam. *Toxicon* 2010, 56(6):1070-1075.

Original Article

Impacts of Persian Gulf blackfin stonefish crude venom on the haematological factors and serum enzymes levels of laboratory rat

A. Vazirizadeh ¹, H. Naderi-Manesh ^{2*}, A. Bargahi ³, I. Nabipour ³,
GH. Mohebbi ³

¹ Department of Biochemistry, Faculty of Biological Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, IRAN

² Department of Biophysics, Faculty of Biological Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, IRAN

³The Persian Gulf Marine Biotechnology Research Center, Bushehr University of Medical Science, Bushehr, IRAN

(Received 6 Jul, 2013 Accepted 18 Nov, 2013)

Abstract

Background: One of the venomous fishes of Persian Gulf is a type of stonefish called blackfin stonefish (*Pseudosynanceia melanostigma*) that is very poorly-known. This fish lives on the muddy bottoms of marine shallow waters and have venomous spines on its stone like body. The envenomation usually is happened by unwanted contact of human body to its body and the proteinic venom is injected into the skin. Upon the venom entrance to the body various symptoms and signs will occur that their intensity depends on the venom amount. The aim of study is the understanding of some pharmacological impacts of blackfin stonefish for future studies.

Material and Methods: A total of 18 male laboratory rats were divided into three groups of control, second and third and envenomed by sub lethal doses (1/3 LD50 and 1/2 LD50) intravenously and the serum enzymes namely Creatine Phosphokinase, Lactate Dehydrogenase, Glutamate-Oxaloacetate Transaminase, Gamma-Glutamyl Transpeptidase, Alkaline Phosphatase and Amylase, serum electrolytes namely Sodium, Potassium and Calcium and also complete blood cells of control and experimental rats were measured.

Results: The serum enzymes levels, potassium and calcium levels and with the blood cells count in envenomed rats by blackfin stonefish crude venom in compare with control rats had significant increase while the haemoglobin level, red blood cells count and also serum sodium level had significant decrease ($p < 0.001$).

Conclusion: The increase in hepatomascular enzyme levels, and the decrease in haemoglobin level can be a probable marker of the presence of rhabdomyolysis, haemolysis and also hepatotoxicity activities in the blackfin stonefish venom and that needs to the histopathologic studies in these systems.

Key words: Blackfin stonefish, Venom, Persian Gulf, Rhabdomyolysis, Hepatotoxicity

*Address for correspondence: Department of Biophysics, Faculty of Biological Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, IRAN, E-mail: naderman@modares.ac.ir